

זמני שבת קודש

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
19:05	18:29	17:30	בני ברק
19:08	18:27	17:15	ירושלים
19:06	18:29	17:23	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

כח הדיבור

הרה"ק בעל ה'תפארת שלמה' זי"ע, מאיר בפרשת 'ויקרא' תובנה מטלטלת: שינוי כה דרמטי במעמדה של הבהמה, נובע אך ורק מכמה מילים, הן אלו שמחוללות כאן את המהפך, הן שמשנות את הסטטוס. אדם מן השורה ניגש ולוחש מספר מילים, בן תמותה מוציא מפיו כמה הברות – ועולם הלכתי שלם נפתח, בהמה נחותה מתעלה מעלה מעלה, הכל משתנה בעוצמה כה גדולה, במילים אחדות!

אם לכל אדם יש את הכח לחולל מהפכה בנפש בהמה באמצעות כמה מילים, קל וחומר כמה כח יש לכל אחד מאיתנו לחולל מהפכה של ממש בנפש זולתו, בכמה מילים! הרי סביבנו מסתובבים כה הרבה אנשים במצבים שונים, החל משבורי לב מיואשים מהחיים ועד אנשים רמי מעלה – ואנו יכולים לתפוס כל אחד ואחד מהם ולחולל בו שינוי, לרומם אותו טפח וטפחיים, באמירה בעלמא!

כמה אנשים יש סביבנו, ילדים, נערים, בחורים, מתבגרים או מבוגרים, שמילה טובה, מחמאה כנה או טפיחה על השכם יש להן את הכח להזניקם קדימה בעוצמות כבירות, לרומם אותם שבעתיים, לתת להם כח להצלח! אחים יקרים, זה תלוי בנו, בפה שלנו, ביכולת שלנו לא להתקמצן על מילים טובות, אלא לפזר אותן לכל עבר בשפע וברוחב לב, לתת לאנשים את הכח ולחולל בנפשם מהפכה בכמה מילים!

הבה ניקח את המסר הנובע מקריאת פרשת הקרבנות, כלקח לחיים: כן, כדי להשיג תוצאות גדולות לא צריך לבצע פעולות גדולות, כדי לרומם נפשות אין צורך בארגון גדול, כדי לתת לאנשים כוחות לא חייבים לפתוח משרדי ענק, מילה אחת – טובה, כנה, איכפתית, אמיתית – יש בה את כל המרכיבים שמחוללים שינויים מרחיקי לכת, מרוממים נפשות ופועלים דרמות משמעותיות! (הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

זכות הרבים תלוי בך

מה זוכה אדם שמזכה את הרבים והאם גם אנחנו יכולים לעשות את זה?

למשל, אדם עדין מאד, שהולך ללמוד רפואה, הוא נוסע לחו"ל ולומד רפואה, נותנים לו בסטאז' לנתח מתים, הוא מתקשה מאד, אבל עם הזמן הוא מנתח חיים כמו שחותך בפלסטיק.

וכשם שאדם מושפע ממה שהוא מתעסק, כך מושפע מהחברה מה"מודה" ומהסביבה, שעל ידי שמתחבר לחברה רעה הולך עם חטאים מרשיע ולומד ממעשיהם. אין דבר שמשפיע כמו חברים רעים – הרמב"ם אומר שאם כל החברה רעה, צריך לברוח למדברות ויערות! ולמה? כי אדם מושפע מהחברה. ולכן אמר דוד המלך ע"ה "חבר אני לכל אשר יראוך" וכן מתחיל ספר תהילים אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב. ואומרת הגמרא [ע"ז דף ח"י] "דרש רבי שמעון בן פזי אם הלך - סופו לעמוד! ואם עמד - סופו לישב! ואם ישב - סופו ללוץ!" זה כח החברה להשפיע על האדם, גם "איש" צדיק סופו להתדרדר אם מחובר לחברה רעה.

ולעומתו ברוך יאמר, מי שבא לבית המדרש, ורואה את הלומדים, סופג בעיניו ובליבו את היות אביו ורבו, גם אם אינו מבין דבר הוא משתנה מעצם הנוכחות שלו, וישנהו ואת נעורותיו לטוב בית האנשים. והוא נעשה בחינת "יפיפית מבני אדם הוצק חן בשפתותיך" – מלאים זיו ומפיקים נוגה נאה זיום בכל העולם.

אדם בא לבית של הבורא עולם בהכרח הוא משתנה – אדם שבא לבית המדרש מכופף את ראשו ואומר "ואני ברב חסדך אבוא ביתך", יראת הכבוד מביאה לו יראת שמים ומרגיש בליבו את הד התורה המהדהד בבית המדרש.

ואומרים חז"ל, אדם נכנס לחנות של בשמים אפילו לא קנה בושם ריח טוב לקח איתו. עצם הדבר שאתה במקום של השכינה, אתה מתעדן, אתה נהיה אדם אחר! השכינה שורה עליך!

שנזכה להתקרב אל הקדושה ולקרב את אחינו גם יחד לזכות להיות מזכי הרבים שעליהם נאמר "ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד".
שבת שלום!

כתוב בזוהר הקדוש דפים שלמים, במעלתו של מי שמזכה את הרבים ובזכותו אחרים מתקרבים להשם יתברך. אלקנה – מי היה אלקנה? אבא של שמואל הנביא שהיה שקול כמשה ואהרן גם יחד, ככתוב "משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו". במה זכה אלקנה שהיה לו בן כזה כשמואל הנביא? אומרים חז"ל (בתדב"א ספ"ח), אלקנה כשהיה עולה לבית המקדש לרגל לא היה עולה בדרך אחת, אלא פעם מעיר זו ופעם מדרך אחרת, ולמה? כי על ידי שהיה עולה היה מעורר את האנשים לעלות גם הם לרגל. זכה וזיכה את הרבים לכן זכה לשמואל הנביא שהיה רועה ישראל, והיה שקול כמשה ואהרן!

אם אתה מביא אדם לשיעור תורה והוא חזר בתשובה – כל השבתות שהוא שומר זה נזקף לזכותך, ומכפר לך על כל חילולי שבת שעשית ח"ו. וגם אתה זוכה שכל צאצאיו אחריו כולם נשארים יהודים בזכותך.

ואומר הזוהר הקדוש: שאם היה יודע אדם כמה מעלת המזכה את הרבים, היה רץ לזה כמי שרודף אחר החיים! המשל לזה, מי שיש לו מחלה מסוכנת רח"ל והוא עולה 200 אלף דולר ואין לו, הוא יהפוך את העולם כדי להשיג את הכסף! אין לו ברירה כי אלו החיים שלו! ואם היה יודע מה זה חזרה בתשובה יהפוך את העולם!

כמה גדול כח התורה, שאפילו אדם לא לומד תורה רק נכנס לבית המדרש - מקום השראת השכינה, כבר הוא משתנה והתורה הק' משפיעה עליו ורוממת מיוחדת. התורה הק' הופכת את האדם ליצירה אחרת, לאיש אחר, הדיבור שלו אחר, הוא אדם שהתורה שוכנת בו והשכינה הק' שורה עליו.

כתוב בספר החינוך [פרשת בא] ובעוד ראשונים "אחרי הפעולות נמשכות הלבבות", שהלב של האדם מושפע ממה שבו הוא מתעסק בו. והאור החיים הקדוש מספר, שבא אליו התליין של המלך ואמר לו, דע לך כי אני הייתי אדם רגיש מאד, גם בזבוב לא הייתי נוגע, וכששמו אותי תליין המלך היה לי קשה מאד הדבר, והיום, לאחר שהתרגלתי, אני מחכה שיביאו לי אנשים לתלות, רח"ל.

אדם עדין מאד מתעסק באשפה, בתחילה הוא נגעל מהריח, אבל אחר כך מתרגל עד שאינו מרגיש סרחון.

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה
להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה
לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה
לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשחת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

השגחה משמיים

שנעצר מול משפחת האברך המלוכלכת. נהג הרכב פתח את החלון ואמר "אני מצטער שלכלכתי אתכן כהוגן, היה זה בלי כוונה, אבל כעת אני רוצה לכפר על כך. תעלו לרכב, אני אקח אתכם הביתה". כולם עלו לרכב, העגלה נקשרה על הגג ונהג הג'יפ נסע לכתובת של האברך תוך כדי שהוא משוחח בנייד עם אדם בעל קול מוכר ואומר לו: "תודה רבה לך שאמרת לי שהשפרצתי עליהם בוץ עוד הייתי ממשיך לנסוע בלי לשים לב ואיזה קטרוג היה עלי בשמים", לאחר מכן ניתק את השיחה.

כשהגיעו לביתו האברך העלה את הילדים והחליף להם את בגדיהם לבגדים יבשים וחמים. נהג הג'יפ המתין להם למטה וכשירדו הסיע את כל הילדים למקומות לימודם. האברך הודה לו וביקש לרדת אך נהג הג'יפ לא הסכים. "יש לי עוד דבר קטן שאני רוצה לתת לך לפני שאני נפרד ממך". לאחר מספר דקות נסיעה נעצר הג'יפ ליד המכולת השכונתית וממנו יוצא בעל המכולת. כעת זיהה האברך את הקול המוכר ששוחח עם נהג הג'יפ.

"אם לא הוא", הצביע נהג הג'יפ לכיוונו של בעל המכולת "לא הייתי יודע שלכלכתי אתכם". בדיוק היום באתי לקבל הזמנה מבעל המכולת ממפעל השימורים שבבעלותי, וכשנסעתי ממנו הביט בי מתרחק וראה כיצד לכלכתי אתכם, והוא זה שהתקשר וצעק לי לכלכת משפחה שלמה בבוץ, ולכן חזרתי. כעת העמיס בעל הג'יפ ששה ארגזים מלאים כל טוב ברכבו ושלח את האברך לביתו עם קניה שלא יכול היה לחלוט עליה. אין רע יורד מלמעלה.

אך למחרת התברר לאברך עד כמה גדול היה החסד שבורא עולם שלח לו. בעל הג'יפ כיסה את כל חובו בחנות המכולת. ללמדך לא כל מי שזורק עליך בוץ הוא נגדך, ולכן עלינו לדעת שהרבה פעמים יש לנו בוץ על הפנים, אך אם נאמין באמונה שלמה נדע שאין רע יורד מלמעלה ואדרבה מתוך החושך מתגלה האור.

שבדיוק היום הוחנה במרחק- שלם לחלוטין, ובתוכו הנער ששרד לחיים ברחמי השי"ת.

הרכב שנמחץ כליל בהדרדרות המשאית, הוא זה שחנה היום על מקום חנייתו הקבוע של ר' אהרן. חסדי שמים שנשפכה החימה על פח וברזל, איש לא היה ברכב. אוי ואללוי, לו היה ר' אהרן מחנה אף היום את רכבו במקום ההוא.

כותב האור החיים הקדוש בספרו ראשון לציון על שיר השירים: "שלא תאמר כי בימים אלה שעדיין לא בא, שח"ו אינו מביש אלינו- לא כן הוא, דומה דודי לצבי שהולך ומחזיר פניו ובעת שאנו בבתי כנסיות הוא עומד אחר כתלנו".

עוד סיפור על השגחה פרטית מן השמיים...

מסופר על אברך יקר, שהיה בחובות כספיים רבים המשיך לעסוק בתורה מתוך הדחק. את קניויותיו היה רושם בהקפה במכולת השכונתית עד שהצטבר חוב של כמה אלפי שקלים. בעל המכולת הודיע לו שלא יוכל להמשיך למכור לו בהקפה, ועליו להסדיר את חובו. הודעתו של בעל המכולת הגיעה ביום רביעי, ואותו אברך לא ידע כיצד יוכל לרכוש מוצרים לשבת אך חיזק את ליבו בבורא עולם שלא יעזוב אותו.

"לפתע הגיח במעלה הרחוב ג'יפ חדש והשפריץ לכיוונם מים ובוץ יחד..."

למחרת יום חמישי, היה זה יום גשום באותו שבוע. האברך הכין את ילדיו עם המעילים והילקוטים ועגלת התינוק ויצא מביתו. בחוץ ירדו גשמי ברכה שהקשו את הליכתם, האברך נעמד לנוח בתחנת אוטובוס קרובה, ולפתע הגיח במעלה הרחוב ג'יפ חדש והשפריץ לכיוונם מים ובוץ יחד. כל הילדים כולל האבא נרטבו והתלכלכו מהבוץ, הילדים התחילו לבכות והיה ברור שלא ניתן להמשיך כך למוסדות הלימוד. האברך הרים עיניו לשמים ואמר "ריבונו של עולם, אם החלטת להשפריץ עלי בוץ, תודה רבה, הרי ברור שאתה יודע מה אתה עושה, ואני מאמין באמונה שלמה שהכל לטובה".

ומהניווט יצא לובן.

לא כל מי שמלכלך אותך, נגדך.

הג'יפ המשיך בנסיעתו, ולפתע נעצר וחזר לאחוריו כמה עשרות מטרים בנסיעה איטית וזהירה, עד

דרכו של ר' אהרן מרעננה, להשכים מידי בוקר ללימוד התורה ולתפילת שחרית בשעה מוקדמת, לאחר מכן הוא יוצא למקום עבודתו בב"ב, עוזב את ביתו בעוד כוכבי ליל, מחנה את רכבו במקום קבוע אל מול בית הכנסת, נכנס פנימה ועושה את מיטב שעותיו בתורה ותפילה, ורק כשיאיר היום יחזור לעשות לפרנסתו בבני ברק.

מנהג של קבע היה לו, שלא לנעול את דלת הרכב באותה שעת בוקר. גם זאת מחמת מצווה: לקראת סיום תפילתו, מגיע בקביעות נער תושב המקום, המצטרף מידי בוקר לנסיעה לב"ב, למקום לימודיו. הוא היה נכנס אל הרכב הפתוח, ממתין בתוכו עד שיסיים ר' אהרן את התפילה ויצא לבני ברק. הוא יכול גם להמתין בחוץ, אך ר' אהרן מתעכב לפעמים עוד קמעה בבית הכנסת ולא חפץ שהנער ימתין בחוץ בימי צינה וקור.

בהגיעו באחד הבקרים לבית הכנסת, הבחין ר' אהרן כי מקום חנייתו הקבוע תפוס ע"י אחר. גם המקומות שסביב תפוסים היו ע"י רכבים אחרים. בלית ברירה החנה את רכבו במרחק, קיווה כי התלמיד יזוהה את הרכב ויגש אליו.

לקראת סיום תפילתו, בהיותו חושש שמא התלמיד אינו מוצא את הרכב, מיהר הפעם לחלוץ את תפילתו ולצאת את בית הכנסת כמעט כבר יצא ואחד המתפללים העיר את דעתו: "מה לך כי תמה? חכה עוד רגעים אחדים, הרי עוד רגע יאמר הש"צ ברכו שקודם עלינו לשבח". ר' אהרן מציית, ממתין את הרגעים האחדים, בהם אמור היה להימצא בחוץ, עונה "ברוך ה' המבורך לעולם ועד", כשמבחוץ נשמע לפתע רעם אדיר ומפולת מהירדה.

כולם יצאו בבהלה והבחינו, כי משאית האשפה שנסעה לאחור, סתתה ממסלולה ונכנסה בעוצמה לכיוון בית הכנסת, מחצה כליל רכב חונה, הפילה את גדר האבנים ונעצרה סמוך ממש לכותל בית הכנסת.

חרדה ליפתתו. הלא אמור היה להימצא עכשיו בחוץ, בדיוק בשטח שאליו פרצה המשאית, לולי עצרו חבר בשליחות שמים להמתין עוד קצת לעניית 'ברוך ה' המבורך'. מחשבה רודפת מחשבה, וליבו עומד מפעום. אך כאחוז תזוית אל החוץ, תר בבהלה אחר רכבו- האמור להכיל בשעה כזאת את התלמיד. סלע נגול מליבו כאשר מבחין לראות כי הרכב,

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:
03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הכנות לחג הפסח כללים להגעת כלים

- א.** לפני שמכשירים את הכלים צריך לנקותם שיהיו נקיים מכל לכלוך.
- ב.** כלי מתכות, עץ ופלסטיק אפשר להכשיר, אבל כלי חרס, חרסיה ופורצלן אין מועילה להם הגעלה ואין להשתמש בהם בפסח.
- ג.** כלי חרס שהשתמשו בהם רק בצונן מותר להשתמש בהם בפסח ע"י שטיפה וניקיון בלבד (חזו"ע עמ' קמ"ט).
- ד.** כלי זכוכית לא צריכים הכשר אלא רק ניקיון בלבד, ולאשכנזים אסור להשתמש בהם ואף לא תועיל להם הגעלה.

כיצד מכשירים את הכלים לפסח

א. בהגעלת כלים צריך שיהיו המים רותחים ויעלו בעבוע, אם יש ברגים צריך לפרקם לפני ההגעלה, בחריצים צריך לנקות היטב, חלודה עבה לגרד אותה או לשורפה ע"י ברנר, וכשמכניס את הכלי עדיף להמתין 3-4 שניות ולא להוציא מיד. לאחר ההגעלה ישים הכלי במים קרים או ישפוך עליו מים קרים (יש עוד כמה דינים בזה). ואדם שגר במקום שאין הגעלת כלים, ישים מים עד סוף הכלי וע"י שירתחו המים ויבעעו יגלשו המים וזו תהיה ההגעלה שלו. ואת המכסה יכניס כמה פעמים עד הקצה. וב"ה היום רוב המועצות הדתיות בארץ דואגות לציבור שיהיה להם יום שבו אפשר להגעיל את הכלים ולהכשירם מחמץ לפסח.

מצות ארבע כוסות

- א.** בליל פסח יש מצות ארבע כוסות, ושמקדש בעל הבית כולם תופסים את הכוס שלפניהם ומכוונים לצאת ידי חובה מצות קידוש ומצות כוס ראשונה, ובעל הבית מכוון להוציאם בברכת הקידוש.
- ב.** הכוס צריכה להיות נקיה, מלאה, לא פגומה, ומכילה לפחות רביעית שהיא 81 סמ"ק (ש"ע קפג).
- ג.** יש להקפיד לשתות את הרביעית בבת אחת, ובדיעבד אם שתה רוב רביעית שזה 41 סמ"ק יצא, ואם לא עשה כן צריך לחזור ולשתות.
- ד.** גם אם הכוס יותר מ-81 סמ"ק צריך לשתות את רוב הכוס וכגון שהכוס 180 סמ"ק אם שתה 81 סמ"ק שזה רביעית יצא י"ח אבל לכתחילה צריך לשתות קצת יותר מ-90 סמ"ק כדי שיהיה רוב כוס.
- ה.** קטן שמבין מצוה לחנכו (ש"ע תע"ב) ועדיף שישתה כאשר כתבנו אצל אדם גדול אומנם כל זה מצוה לכתחילה אבל יוכל האבא להניח לפניו את הכוס ודין אבל ילמדו שכן ראוי לשתות.

באיזה סוג יין יוצאים י"ח ארבע כוסות?

- א.** צריך שיהיה יין אדום, ויין ממש עדיף ולא מיץ ענבים. מ"מ אדם שקשה לו, ובעיקר נשים, יערבבו מיץ ענבים עם יין חצי חצי, או שלישי יין ושני שלישים מיץ ענבים וכדומה, כדי שיורגש האלכוהול של היין, ואם גם זה קשה יוצא במיץ ענבים אפילו לבד.
- ב.** עדיף יין לא מבושל ולא מפוסטר וללא סוכר, ובמיץ ענבים עדיף מפוסטר ללא סוכר.
- ג.** מי שסובל מבעיות סוכר יכול לשתות יין או מיץ ענבים ללא סוכר חימוני אלא טבעי, אולם חייבים לשתות ארבע כוסות יין ולא כמו בקידוש של כל השנה שמי שלא יכול לשתות יין יכול לשתות שכר מדינה כגון עראק וכדומה (חזו"ע שבת ב עמוד תח אול"צ חב' ע' קפז משנ"ב תעב' ל"ז).

אימון אישי טיפים ועצות לחיים

כל אחד מאתנו 'פחות' ממישהו אחר

במציאות החיים, אין אדם שאין מישהו מעליו. אם בפועל, כגון הורים, מורים ומעביד, אם בתאוריה, כגון רב או דיין, ולהבדיל, שר או ראש ממשלה. בכל חברה אנושית יש היררכיה, סולם דרגות שבו אלה מעל אלה, ולא תיתכן סביבה חברתית בלעדית.

ההיררכיה כשלעצמה אינה בעיה. לא היא הגורמת לרגשי נחיתות. הילד ביחס להוריו, התלמיד בפני רבו, העובד מול מעסיקו, העוזר מול הבעל בית שלו, כולם יכולים להרגיש מצוין עם עצמם, ואין שום הכרח שהם יפתחו רגשי נחיתות. לרובנו, למשל, אין שום בעיה והרגשה רעה בבקשנו עצה מרבנים ודיינים או כאשר אנו נזקקים למומחים ובעלי מקצוע, אף שבעינינו הם 'יותר' מאתנו, ולו בעניין ספציפי. לרובנו גם אין שום בעיה להיתקל בחבר שמתמצא יותר מאתנו בתחום כלשהו.

לעומת זאת, הסובלים מרגשי נחיתות רואים בכל מצב שמישהו עולה עליהם או אינו נוהג בהם בהתאם לציפיותיהם, סימן ואות מובהק שהאחרים רואים בהם נחותי דרגה ופחותי ערך.

הבעיה של אלו איננה מה שאחרים חושבים, אלא מה שהם חושבים שהאחרים חושבים.

לפעמים הדברים נראים חסרי כל הגיון.

הייתכן שבחור למדן מבחירי התלמידים ירגיש רע ויתהלך שפוף במשך יומיים, אך ורק משום שפלוני אלמוני קלט איזה פשט או שאל איזו שאלה לפני שהוא העלה אותה על דעתו?! האם הגיוני שדרשן נפלא יחזור הביתה מוכה וחבול, רק בגלל טעות שהייתה לו בציטוט מאמר חז"ל?! האפשר שעקרת בית נפלאה תיפול ברוחה רק משום שאחת התוספות בארוחה המדהימה שהיא הכינה, לא הייתה בדיוק כפי שציפתה?!

התשובה היא: כן. בהחלט. כי לא המציאות הזאת גרמה להם לפתח רגשי נחיתות, אלא להפך: העובדה שהם סובלים מרגשי נחיתות גורמת להם לפרש את הדברים הללו כסימן להיותם חסרי ערך או נחותים.

זה גם מסביר את החידה המרתקת העולה מן ההתבוננות בסובלים מרגשי נחיתות: כדי שהם יחושו חסרי ערך אין הכרח שאחרים אכן יעלו עליהם בכול תחום או שהם ייכשלו במלוא מובן המילה. לפעמים, די שלכמה אנשים, או אפילו רק לאדם אחד, יהיה יתרון עליהם, ולו בתחום אחד ויחיד, כדי שהם ירגישו שהם 'לא שווים כלום'.

נוכל להמחיש את הדבר באמצעות רעיון נפלא שאומרים בשם הרבי ר' שמחה בונם מפרשיסחא זי"ע על הפסוק "ושם ראינו את הנפילים בני ענק מן הנפילים ונהי בעינינו כחגבים וכן היינו בעיניהם" (במדבר יג לג): מה כוונת המילים "ונהי בעינינו כחגבים"? הן אם ביקשו לומר שהיו נראים בעיניהם של הענקים כחגבים, היה עליהם לומר בפשטות: "ונהי בעיניהם כחגבים". מדוע אפוא הקדימו ואמרו "ונהי בעינינו כחגבים"?

אלא, הסביבה, כאשר אדם מרגיש שהוא נראה כחגב, הוא בטוח שגם האחרים רואים אותו ככה, ומאחר שהמרגלים היו כחגבים בעיני עצמם, לא היה להם ספק ש"וכן היינו בעיניהם".

התבוננות קלה סביבנו תגלה שגם הריק והפוחז שמרגיש טוב עם עצמו, אינו מוטרד מן העובדה שאחרים גדולים או טובים ממנו. גם מי שחושב את עצמו לחכם, אף אם דרגת חכמתו נמוכה מאוד, לא ירגיש שום רגשי נחיתות כלפי מי שחכם באמת.

לעומת זאת, מי שחושב שהוא אינו חכם, או משוכנע שיש לו חיסרון בולט והוא מרגיש רע בזה, מרגיש רע עם עצמו גם אם אחרים בסביבתו אינם סוברים כמוהו. אם הוא מרגיש רע עם עצמו, הוא משוכנע שכולם רואים את מה שהוא רואה ושכולם חושבים את מה שהוא חושב.

רגע חושבים

הרב יעקב ישראל לוגאסי

יסורים קטנים - דברים גדולים

כן העוונות הוא עושה אותם ברצון ובחפץ.

והינה, האדם כשרואה אז דבר זה, מתמרמר מאוד וחושב בנפשו: מה יהיה סופי, כי, בודאי, יכריזו עלי שאני רשע, כיוון שכף חוב מכריע. ובתוך כך יוצאת בת קול שמכרזת ואומרת: איה הייסורים שהיו לו בעודו בזה בהעולם?

מיד נקבצו כל הייסורים שהיו לו בכל ימי חייו, והם רצים כולם לצד הימין, והכף מכריע הרבה והרבה, כי על ידי הייסורין נתכפרו לו הרבה מעונותיו, והוא נשאר בחזקת צדיק, והוא שמח ומודה לה' על כל מה שעבר עליו. עד כאן שמעתי מה"חפץ חיים".

התבוננו, נא, ותדעו אחי אהובי, חושו ואשרו וחזקו ואמצו, כי עולם הזה הוא מועט המחזיק המרובה, כמבואר בדברי התוכניים, כי כאשר נעתק כאן טפח אחד, יועתק בשמים ממעל כמה אלפים פרסאות. ככה תדע, כי, באמת, עונשי הגלגולים והגיהנם הוא בלי שיעור וחקר, אשר לא יושג כלום בשכלנו הגשמי. אבל הקדוש ברוך הוא, ברוב רחמיו ורצונו וחפצו בתיקון ישראל ולרחם עליו לבלי להידחות מאור פני קודשו ולבלי יצטרך לסבול כל אלו ניסיונות והענשים, חס וחלילה, שולח לו יסורים בעולם הזה באהבתו ובחמלתו הגדולה, כאשר נפסק בדברי רבותינו ז"ל (ברכות ה.): אלו ואלו יסורים של אהבה הן. דהיינו, אפילו יש בהם ביטול תורה ותפילה, חס וחלילה, "כי את אשר יאהב ה' יוכיח" (משלי ג, יב). ובכוח יסורים קטנים בעולם הזה, חוסך מעצמו יסורים נוראים במשך אריכות ימים ושנים בלי גבול וחקר, אשר אלו היסורים כמעט כלא היו נגד יסורים רבים ההם, ובמעט קט דייסורים דהאי עלמא שפלא, עוברים ממנו חלודים רבים נגעי הנפש ומכאוביו בלי שיעור.

למאמרים נוספים של דניאל אליהו גרמן
בקרר באתר ישיבת אור דוד

מעשה שהיה (מובא בספר "זיכרון טוב") אצל הרב הקדוש רבי יצחק מנעשכ"ז זי"ע אשר היה מפורסם ברוח הקודש, ופעם אחת נחלשה אישתו וסובלה ייסורים גדולים מאוד, רחמנא ליצלן, ונסעה לרופא לעיר לומבלא לעשות טיפול, ושלחה למרן [הוא הרב הקדוש מנעשכ"ז זי"ע], ונסע לבקר אותה, ותברך ותתחנן לו להעתיר בעדה, וסיפר לה מעשה שנפטר אדם אחד, ובית דין של מעלה לא מצאו לו שום זכות וכו', וינתן כרוז בכל העולמות אולי ימצא שום מליץ, והניחו עונותיו הרבים על כף חובה שעל המאזניים, והכריעו לחובה, והנה בא מליץ אחד וכו', והיה נושא קופה גדולה מאוד, והניחה על כף זכות, והכריעה לזכות. והקופה היתה מלאה יסורים שסבל אותו איש בימי חייו, וגמרו משפטו לזכות.

וסיים מרן אליה: ראי נא, האיך ומה גורמים יסורים. והתנחמה בזה. ויש מעשייות וראיות בלי חקר מזהוהר הקדוש ומדרשים, רק לא אפשר להעתיק כל כך. ה' הטוב יראנו מחסדיו המגולים אמן.

וכעין זה סיפר ה"חפץ חיים" זצ"ל: ושמעתי מזקן, איש אמונים, ששמע בעצמו מהרב הגאון רבי יעקב משה ז"ל שאמר בשם זקנו הגר"א ז"ל, שאילמלא הייסורים לא מצאנו ידנו ורגלינו בזה העולם. והעניין הוא, כי בשעה שנפטר האדם והנשמה עולה למעלה, מתראה לפניו כמין כף, שהוא כדי לשקול מעשיו, אם יתגבר הזכות על החוב, או להיפוך, חס ושלום. והוא שומע שבת קול יוצאת ומכרזת שיתקבצו זכויות שעשה כל ימי חייו, והקול נשמע בכל העולמות שמשתרש שם שורש נשמתו. והנה, תיכף נקבצו כל המליצים שנבראו מהמצוות, ועומדים כולם לצד ימין של הכף. ואחר כך יוצאת בת קול שיתקבצו גם כן כל עונותיו שעשה בכל ימי חייו. והינה מתקבצים המונים המונים לבושים שחורים ומתעטפים שחורים, ונתרבו מאוד מאוד. והכף חוב מכריע, מצד שהם רבים, וגם מחמת שמלאכי הזכות אין כוחם יפה כל כך, לפי שמצוותיו לא נעשו בכוונה וברצון כראוי, מה שאין

סוד ההצלחה שלך לכל השנה!

בכל שנה מחלק הרב דניאל זר למעל 1,000 משפחות 'קמחא דפסחא' - כסף לחג הפסח לקניית צרכי החג!

כתב הזוהר הקדוש:

"סוד ההצלחה של האדם כל השנה תלוי בצדקה שהוא נותן לעניים לחג הפסח. שחודש ניסן הוא ראש החודשים וכמה שאדם נותן צדקה בחודש זה משפיע לו הצלחה לכל השנה"

ניתן לתרום 'קמחא דפסחא' לעניים ע"י ישיבת אור דוד:

להתקשר למשרדי הישיבה
בטלפון: 03-570-12-12

להכנס לאתר הישיבה
בכתובת: www.Rabenu.co.il

לסרוק את הקוד ולתרום און-ליין
באמצעות Pay-Pal הבין-לאומי:

